

Minun kirjasto

Kirjasto on vähän kuin julkinen terveydenhuolto, sitä ei ajattele eikä noteeraa ennen kuin tulee tosi tarve, silloin vasta huomaa kuinka tärkeitä ne ovat ja toivoo että ne toimivat jatkossakin hyvin.

Nuorempana tuli käytettyä kirjastoa, kortti on aina ollut taskussa, sitten tuli vaihe, jolloin ostin kirjoja enemmänkin.

Nyt eläkkeellä ollessa on enemmän aikaa ja kirjastossa tulee poikettua useammankin kerran viikossa, enimmäkseen lehtisalin puolella. Sinne on helppo poiketa kauppareissun / kahvilla käynnin lomassa.

Myös kirjoja tulee lainattua, minulla onkin nykyään aina useampi kirja kerralla lainassa, varalla on Alastalon salissa/Volter Kilpi. Siihen voi turvautua, jos lukeminen loppuu eikä pääse hakemaan uusia, sitä kun aikansa lukee niin tulee kiire hakea muuta luettavaa.

Myös yleisöluennoilla on tullut poikettua, varsinkin tämän vuoden historialuennoilla.

Lukemisen suhteen olen kaikkiruokainen, viime aikoina olen harrastanut lähinnä suomalaisia dekkareita. Pyrin lukemaan saman kirjoittajan kirjoja julkaisujärjestyksessä.

Joka kirjassa on oma kertomuksensa, mutta usein kirjoissa on samoja henkilöitä, joiden elämänkulkua on myös mukava seurata.

Rentoja kirjoittajia ovat mm. Bagge, Ropponen ja Rönkä.

t. Kalevi